

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вж. №	854 - Д1 - 85	
Дата	19	/ 11 2008

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

35
17

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 76, ал. 1 от ПОДНС внасяме законопроект за изменение на Закона за авторското право и сродните му права.

Молим, законопроектът да бъде представен за разглеждане и гласуване съгласно установения ред.

ВНОСИТЕЛИ:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

ЗАКОН

**за изменение на Закона за авторското право и сродните
му права**

(обн., ДВ, бр. 56 от 1993 г.; изм., бр. 63 от 1994 г., бр. 10 от 1998 г., бр. 28 и 107 от 2000 г., бр. 77 от 2002 г., бр. 28, 43, 74, 99 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30 и 73 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 12 и 32 от 2009 г., бр. 25 от 2011 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 28 и 94 от 2018 г.)

§ 1. В чл. 91, ал. 1 т. 4 се изменя така:
„4. публичното изпълнение на програмата.“

§ 2. В § 5, ал. 2 от Допълнителните разпоредби думите „или независимо дружество за управление на права“ се заменят с „независимо дружество за управление на права или сдружения на радио – и/или телевизионните организации“.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 45 от 2009 г.; изм., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г., бр. 11, 53, 61 и 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2015 г. – бр. 23 от 2015 г.; изм., бр. 24, 29, 61 и 79 от 2015 г., бр. 50, 95, 97 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 101 от 2017 г. и бр. 7, 21, 28, 77 и 94 от 2018 г.) се правят следните изменение и допълнения:

1. В чл. 40, ал. 4 се създава изречение второ: „Броят на абонатите на предприятието не представлява производствена или търговска тайна.“.

2. В чл. 49в се правят следните изменения:

а) в ал. 2 след думата „медии“ се добавя „съгласувано с доставчиците на медийни услуги“;

б) алинея 4 се изменя така:

„(4) Доставчиците на медийни услуги и предприятията по ал. 1 определят цени за разпространение на радио- и телевизионните програми

по ал. 2 при заплащане на справедливо възнаграждение по смисъла на чл. 91, ал. 1, т. 1 от Закона за авторското право и сродните му права.“

§ 4. В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон Съветът за електронни медии съгласувано с доставчиците на медийни услуги приема правила за определяне на програми, по отношение на които могат да бъдат налагани задължения за пренос по смисъла на чл. 49в, ал. 1 от Закона за електронните съобщения.

ВНОСИТЕЛИ:

МОТИВИ

на Закона за изменение на Закона за авторското право и сродните му
права

Исключителното право на излъчващите организации да разрешават или забраняват публичното съобщаване на техните предавания е предвидено в Директива 2006/115/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 12 декември 2006 година за правото на отдаване под наем и в заем, както и за някои права, свързани с авторското право в областта на интелектуалната собственост (наричана по-долу Директива 2006/115) и в Международната конвенция за закрила на артистите-изпълнители, продуцентите на звукозаписи и излъчващите организации (наричана по-долу Римската конвенция).

Съгласно чл. 8, пар. 3 от Директива 2006/115 държавите-членки могат да предвидят за излъчващите организации изключително право да разрешават или забраняват преизлъчването на техните предавания по безжичен път, както и публичното съобщаване на техните предавания на публиката, ако това съобщаване се извършва на места, достъпни за публиката срещу заплащане на входна такса. По идентичен начин е прокламирано правото на публично изпълнение в чл. 13 от Римската конвенция, съгласно който излъчващите организации имат правото да разрешават или забраняват публичното съобщаване на техни телевизионни предавания, ако това се извършва в места, достъпни за публика, срещу заплащане на входна такса. Националното законодателство на държавата, в която се търси закрила на това право, определя условията, при които то може да бъде упражнявано.

Директива 2006/115 и Римската конвенция предвиждат минимална защита, която държавата следва да осигури на телевизионните организации по отношение на телевизионната програма, като предоставят възможност държавите членки да предвидят по-разширена защита на тези права. В точка 16 от въвеждащата част на Директива 2006/115 изрично се сочи, че държавите-членки могат да предвидят по-обширна закрила за носителите на права, сродни на авторското право, отколкото изискват разпоредбите, установени в директивата по отношение на излъчването и публичното съобщаване.

В този дух е и Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество, която изрично поставя като своя цел осигуряването на високо ниво на

закрила на интелектуалната собственост за насърчаване на значителни инвестиции в творческите и иновационни дейности.

Предложената промяна в чл. 91, ал. 1, т. 4 от ЗАПСП ще доведе до висока степен на защитата не само на правата на излъчващите организации, но и на останалите носители на авторски и сродни права, чиито интелектуални продукти са включени в съдържанието на програмите и които и към настоящия момент се излъчват публично без да са представени необходимите разрешения за това.

Предложението за промяна на § 5, ал. 2 от Допълнителните разпоредби на ЗАПСП произтича от обстоятелството, че радио – телевизионните организации нямат организация за колективно управление на права или независимо дружество за управление на права по смисъла на ЗАПСП.

Законопроектът предвижда и промяна в чл. 40, ал. 4 от Закона за електронните съобщения. Предлага се добавяне на второ изречение, което да задължи предприятията, разпространяващи радио и телевизионни програми, да предоставят информация относно броя на абонатите, като се урежда тази информация да не представлява производствена или търговска тайна. Тази законодателна промяна цели изсветляване на пазара за разпространение на радио и телевизионни програми. За носителите на авторски и сродни на тях права е изключително трудно да установят реалния брой абонати на предприятията, разпространяващи телевизионни програми, и да получат справедливо възнаграждение за използването на техните интелектуални продукти. Неточното деклариране на броя на абонатите ощетява цялата авторскоправна индустрия. От друга страна предприятията, които подават коректна информация за броя на своите абонати пред Комисия за регулиране на съобщенията, са ошетени от нелоялната конкуренция, осъществявана от сивия сектор на кабеларното разпространение.

В подкрепа на изложеното са и констатациите на Комисията за защита на конкуренцията, отразени в Решене № 717/28.06.2018 г. В него, като приключва секторен анализ на конкурентната среда на медийния пазар, Комисията сочи, че недобросъвестните практики при отчитането на абонатите на платформените оператори, имат за резултат влошаване на пазарните условия и изкривяване на конкуренцията на пазара на разпространение на телевизионни програми, както и на пазара на телевизионно съдържание, и препоръчва провеждането на политики за изчистване на „сивия сектор“.

С предложеното изменение на Закона за електронните съобщения ще се постигне ограничаване на възможностите за недобросъвестно деклариране на броя на абонатите от страна на предприятията,

разпространяващи телевизионни програми, което ще бъде от полза както за авторскоправната индустрия като цяло, така и за коректните предприятия, които разпространяват програми, а в крайна сметка и за държавата.

ВНОСИТЕЛИ: